

פינג'פונג

רוז שכניק | צילום: טל שחר

הגעתי לאירוע מכובד עם אשתי. הייתי בחליפה. דפקתי על הדלת. התברר שאיחרתי בשבוע

רגע ועושה לעצמי אתחול פעם בכמה זמן. אני מנסה להסתכל לתוך עצמי ולשאול אם עדיין יש לי את הלהט בעיניים ואם עדיין מעניין אותי ללמוד משהו חדש ולהיאבק עם העורכים על הכנסת אייטם חוץ שאני חושב שהוא חשוב. התשובה היא כן.

מה אתה הכי פחות אוהב בהופעה החיצונית שלך?
 "זה שאני הולך מעט כפוף. הייתי מקטין גם את האוזניים."

מה היה הרגע הכי מביך שלך?

"הגעתי פעם לאירוע מכובד בבית פרטי עם קוד לבוש מוקפד יחד עם אשתי. הייתי בחליפה. דפקתי על הדלת והיה חשוך. התברר שאיחרתי בריוק בשבוע."

אורן נהרי נולד בשנת 1955 וגדל בחיפה. בוגר בית הספר הריאלי. שירת בחיל מודיעין. התקבל לרשות השידור ב-1979 כמאבטח ואחרי שנתיים החל לעבוד ככתב במחלקת הספורט. ב-1985 עבר לדסק החוץ, שבראשו הוא עומד כיום. ערך והגיש תוכניות כמו 'רואים עולם', 'גלובוס' ו'מוקד'. הספר הראשון שערך, 'אטלס אנציקלופדי של העולם', יצא ב-2001 והפך לרב-מכר. מאז הוציא עשרה ספרים וערך סדרת ספרי מתח. ספרו האחרון, 'חברות ששינו את העולם', יצא לפני כשנתיים. בימים אלה הוא עובד על ספרו הבא.

מה הזיכרון הכי מוקדם שלך?

"חוץ הכרמל הסגור, מניח שהייתי בן שלוש או ארבע. הייתה להם שם מערכת כרייה שכל הזמן השמיעה 15 שירים בלופ. It's My Party, Walking Back to Happiness, The Young Ones. עד היום, כשאני שומע את אחד מה שירים האלה, אני פיזית מריח את החול החם והזפת של חיפה."

מה הדבר הכי גרוע שמישהו כתב או אמר עליך?

"בסך הכל אני מקבל ביקורות טובות. אם כותבים על ספר שלי משהו רע, אני לוקח את זה קשה. מישהו כתב פעם שאני לא מספיק טוב ושאלו משוים אותי לאבות ה'אנר דודו ויצטום ועמנואל הלפרין או 'ילד, יש לך מה ללמוד'. לא חשבתי על זה הרבה זמן אבל המשפט הזה הפריע לי."

מה ההורים שלך לא הבינו לגביך?

"המוזן. 'דומן רוסי' של מאיר שלו - זו המשפחה שלי. איכרים קשי עורף, מייסדי ראש-פינה, ביטחוניסטים. אבי מת כשהייתי בן 21 והוא היה מאוד מודאג מהילד המעופף שלו שכל הזמן צמוד לספרים, מתבודד, אחר. כל הזמן הוא שאל, 'מה יהיה עם הילד'. אם הוא הרגיש שמגיעה לי סטירה, הוא גם נתן לי והלך לישון במצפון נקי לגמרי. עד היום, כשאני קרוב לגיל 60, די טוב במקצועי, נשוי ואב לילדים, יש את הפעמים שאני תופס את עצמי אומר בשקט, 'אבא תראה אותי'. לא יודע איך היו חיי מתנהלים אם הוא היה בחיים, בטוח שהייתי במקום אחר."

מה הדבר הכי יקר שקנית פרט למכונית או דירה?

"אני בנאדם שגדל על פורטיניות. 'הנער הוא אבי הגבר'. אני זוכר את ההלם והעזוץ כשהמורה שלי בבית ספר נסעה בטקסי ספיישל. מי בחיפה האדומה והבורגנית נוסע בספיישל? אז אני מניח שהדבר הכי יקר היה צמיד יפה לורד, אשתי האהובה."

מהו חלום חייך?

"פעם הייתי אומר לך לצאת לפנסיה, לשבת וליהנות. אבל עם השנים אני לוקח על עצמי עוד פרויקטים כמו כתיבת ספרים או כנראה שזה מה שאני רוצה באמת. אז אסתפק בחלום קטן, למצוא את האיוון בין האדרנלין לבין השלווה ושיהיה לי את הכסס שבו אני קם בבוקר ולא צריך להתערכך, לפני הכל, במה שקורה בעולם. אני לא יודע אם זה יקרה אי פעם. אני רואה את עצמי, ברמת החלום, כותב ספר שיזכה בפוליצר. אני גם מת לכתוב את ספר המתח או המדע הבריוני האולטימטיבי."

מה העצה האחת שהיית נותן לאורן נהרי בן ה-16?

"לפני כמה חודשים הייתה לנו פגישת מחזור של התיכון הריאלי אחרי 40 שנה. מתוך 300, 15 כבר לא איתנו. הסתכלתי על עצמי בתמונת המחזור ואני רואה את הבחור הזה עם השיער הארוך, שאני בקושי מזהה, וחשבתי שאם יכולתי לחזור בזמן הייתי פשוט מרגיע אותו, שיהיה בסדר, שלא ידאג. אני זוכר את עצמי בגיל הזה כשמה שאני הכי רוצה בעולם זה לקבל קפיצה קדימה לגיל 29, להיות רגוע. בדי-עבד, בגיל 29 הייתי באחת התקופות היותר גרועות שלי."

מה ההישג הכי גדול שלך לדעתך?

"אטלס אנציקלופדי של העולם, שזה לדעתי פרויקט נפלא. באיזשהו מקום אני חושב שאני לא בנאדם של פסגות אלא של רכס. יש גוף עבודות, שכולל את הקמת 'רואים עולם' למשל, עם ויצטום, הלפרין ומיכאל דרוזן. אני לא יכול לבוא ולהראות לך את 'מלכוד 22' ולהגיד 'בבקשה, הנה, פסגת יצירתי'. אני יכול לבוא ולומר שאני עושה את מה שאני עושה 30 ומשהו שנה, נהנה מכל

מה הפחד הכי גדול שלך?

"החלום הקלאסי הוא שאני מגיע לעבודה, ואומרים לי לעוף לאולפן כי יש אירוע עצום. אני רץ לשם וצריך לדווח על אירוע ברמת רצח אובמה או משהו כזה, רק שאין לי מושג על מה מדובר. אני זה שפונים אליו בדרך כלל בשאלות אזוטריות והנה אני, עורך חדשות חוץ, צריך לעלות לשידור ולא יודע על מה אני מדבר. חרדה קלאסית. פחד נוסף קשור בהוריי שמתו ממחלות גנטיות. באופן עקרוני, אם מתחשבים בסטטיסטיקה, אני צריך להיות כבר חמש שנים מת."

מי היה משחק בדמותך בטרט על חייך?

"וויליאם הולדן, שחקן אופי נפלא, עשה תפקיד מעולה של עיי-תונאי ב'רק אתמול נולדה'. אני נורא אוהב את ההופעה שלו, הוליווד הקלאסית. גם גרגורי פק הולך."

מאיזה הרגל היית רוצה להיפטר?

"מלמולל פיסות מתכת ונייר."

איזה שיר ישמיעו בלוויה שלך?

"של כובי בלנר ובייבי קינג בהופעה חיה, 'Let the Good Times Roll'."

מי האיש או התופעה שהכי מייצגים בעיניך את 2014?

"לדאבוני הגדול, אבו בכר אל-בגדדי, מנהיג דאע"ש. הוא כבר משפיע על העולם יותר ממה שאנחנו חושבים. אני חושב שאל-בגדדי והתופעה שהוא מייצג, עוד לא התחילו להשפיע במלוא עוצמתם. אני צופה שורה של גלי הרף איומים ונוראים. הוא נכנס לתוך ואקום וינג בבת אחת לתוך עיראק וגם בסוריה. הוא רוצה למחוק את גבולות מל-חמת העולם הראשונה ולהחזיר את העולם למאה השביעית, לאימפריה הערבית. הוא טוען: 'אנחנו נכבוש את העולם כולו ואתם תתאסלמו או תמותו'. אל-קאעידה, אגב, טוענים שהוא קיצוני מדי."

ממי אתה צריך לבקש סליחה ולמה?

"מהאנשים הכי קרובים אליי, בראש ובראשונה ורד אשתי וילדיי מהנישואים הראשונים, טל ועידו. הם ואני יודעים למה."

מי צריך לבקש סליחה ממך ולמה?

"חלק מהאנשים הקרובים ביותר אליי, והם אמורים לדעת למה."

תאר את עצמך בחמש מילים

בבקשה.

"משתדל לטוב, לא תמיד מצליח."

